ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 15.01.2010 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

16

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 23. júna 1971 bol v Ženeve prijatý Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o ochrane zástupcov pracovníkov v podniku a o uľahčení podmienok na výkon ich činností, ktoré sa im poskytujú č. 135 z roku 1971. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas uznesením č. 1537 z 24. júna 2009 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky dohovor ratifikoval 24. augusta 2009. Ratifikačná listina bola uložená 17. septembra 2009 u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce, depozitára dohovoru. Dohovor nadobudol platnosť 30. júna 1973 v súlade s článkom 8 ods. 2. Pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 17. septembra 2010 v súlade s článkom 8 ods. 3.

K oznámeniu č. 16
2010 Z. z.

DOHOVOR 135

Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o ochrane zástupcov pracovníkov v podniku a o uľahčení podmienok na výkon ich činností, ktoré sa im poskytujú č. 135 z roku 1971

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú do Ženevy zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce a ktorá sa zišla na svojom päťdesiatom šiestom zasadnutí 2. júna 1971,

berúc na vedomie podmienky Dohovoru o práve organizovať sa a o kolektívnom vyjednávaní z roku 1949, ktorý ustanovuje ochranu pracovníkov[1]) pred skutkami proti odborovej diskriminácie, pokiaľ ide o ich zamestnanie,

berúc do úvahy, že treba doplniť tieto podmienky aj na zástupcov pracovníkov,

rozhodnúc o prijatí niektorých návrhov s ohľadom na ochranu zástupcov pracovníkov v podniku a o uľahčení podmienok na výkon ich činností, ktoré sa im poskytujú, čo je piaty bod programu zasadnutia,

určujúc, že tieto návrhy majú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma dvadsiateho tretieho júna tisícdeväťstosedemdesiatjeden tento dohovor, ktorý sa môže uvádzať aj ako Dohovor o zástupcoch pracovníkov z roku 1971:[2])

Článok 1

Zástupcovia pracovníkov v podniku požívajú účinnú ochranu pred akýmkoľvek skutkom, ktorý ich poškodzuje, vrátane prepustenia z dôvodu ich postavenia alebo činností ako zástupcov pracovníkov, alebo ich členstva v odboroch, alebo účasti na odborárskej činnosti, ak konajú podľa platných zákonov, kolektívnych zmlúv alebo iných spoločne dohodnutých úprav.

Článok 2

1. Zástupcom pracovníkov v podniku sa poskytnú také podmienky uľahčujúce ich činnosť, ktoré môžu byť pre nich primerané a ktoré im umožnia rýchlo a účinne vykonávať ich funkcie.
2. V tejto súvislosti treba prihliadať na charakteristiku systému pracovných vzťahov krajiny a na potreby, veľkosť a kapacitu dotknutého podniku.
3. Poskytovanie takýchto podmienok na uľahčenie činností nenaruší výkonnú prevádzku dotknutého podniku.

Článok 3

Na účely tohto dohovoru výraz „zástupcovia pracovníkov“ znamená osoby, ktoré sú uznané za také podľa vnútroštátneho práva alebo praxe, ak sú

a) zástupcami odborov, a to zástupcami určenými alebo volenými odbormi alebo členmi takých odborov, alebo
b) volenými zástupcami, osobitne zástupcami, ktorých slobodne zvolili pracovníci podniku v súlade s ustanoveniami vnútroštátnych zákonov alebo predpisov, alebo kolektívnych zmlúv a v ich funkciách nie je činnosť, ktorá je uznaná v príslušnej krajine za výhradné právo s prednosťou pre odbory.

Článok 4

Typ alebo typy pracovníkov, ktorí majú mať právo na ochranu a na primerané podmienky na činnosť, ustanovené týmto dohovorom, sa môžu vymedziť prostredníctvom vnútroštátnych zákonov alebo predpisov, kolektívnych zmlúv, rozhodcovských rozhodnutí alebo súdnych rozhodnutí.

Článok 5

Ak sú v tom istom podniku zástupcovia odborov, ako aj volení zástupcovia, treba, kde je to potrebné, urobiť príslušné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že prítomnosť volených zástupcov sa nezneužije na oslabenie postavenia príslušných odborov alebo ich zástupcov, a aby sa podporila spolupráca vo všetkých podstatných otázkach medzi volenými zástupcami a príslušnými odbormi a ich zástupcami.

Článok 6

Vykonávanie tohto dohovoru je možné prostredníctvom vnútroštátnych zákonov alebo predpisov, alebo kolektívnych zmlúv, alebo akýmkoľvek iným spôsobom zodpovedajúcim vnútroštátnej praxi.

Článok 7

Formálne ratifikácie tohto dohovoru sa oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce na registráciu.

Článok 8

1. Tento dohovor zaväzuje len tých členov[3]) Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zaregistroval generálny riaditeľ.
2. Dohovor nadobudne platnosť po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď generálny riaditeľ zaregistroval ratifikácie dohovoru dvoma členmi.
3. Potom tento dohovor nadobudne platnosť pre ktoréhokoľvek člena po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď sa jeho ratifikácia zaregistrovala.

Článok 9

1. Člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď dohovor prvýkrát nadobudol platnosť, písomným aktom oznámeným generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý túto skutočnosť zaregistruje. Takéto vypovedanie nadobudne platnosť rok po dni jeho zaregistrovania.
2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor a nevyužije právo vypovedať ho v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov uvedeného v predchádzajúcom odseku, bude viazaný dohovorom na ďalších desať rokov a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 10

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členom Medzinárodnej organizácie práce registráciu všetkých ratifikácií a vypovedaní, ktoré mu oznámili členovia organizácie.
2. Pri upovedomení členov organizácie o registrácii druhej ratifikácie generálny riaditeľ upozorní členov organizácie na dátum, od ktorého dohovor nadobudne platnosť.

Článok 11

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu podľa článku 102 Charty Organizácie Spojených národov úplné podrobnosti o všetkých ratifikáciách a aktoch vypovedania, ktoré zaregistroval podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 12

Vždy, keď to Správna rada Medzinárodného úradu práce považuje za potrebné, predloží generálnej konferencii správu o pôsobení tohto dohovoru a preskúma vhodnosť zaradenia otázky jeho čiastočného alebo úplného revidovania do programu konferencie.

Článok 13

1. Ak konferencia prijme nový dohovor, ktorý reviduje tento dohovor úplne alebo sčasti, potom, ak nový dohovor neustanoví inak,
   a) ratifikácia nového revidovaného dohovoru členom má ipso iure[4]) za následok bezprostredné vypovedanie tohto dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 9, ak a keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť,
   b) odo dňa, keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť, tento dohovor prestane byť sprístupnený na ratifikáciu zo strany členov.
2. Tento dohovor ostane v každom prípade v platnosti v jeho terajšej forme a obsahu pre tých členov, ktorí ho ratifikovali, ale neratifikovali revidovaný dohovor.

Článok 14

Anglické a francúzske znenia textu tohto dohovoru sú rovnako rozhodujúce.

Uvedený text dohovoru je pôvodný a riadne sa prijal v priebehu päťdesiateho šiesteho zasadnutia Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce, ktoré sa konalo v Ženeve, a bolo vyhlásené za skončené dvadsiateho tretieho júna 1971.

Na dôkaz toho sme pripojili svoje podpisy tridsiateho júna 1971:

prezident konferencie

PIERRE WALINE

generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce

WILFRED JENKS

Text dohovoru, ako je tu uvedený, je presnou kópiou pôvodného textu, ktorý podpísal prezident Medzinárodnej konferencie práce[5]) a generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.

Overená, presná a kompletná kópia.

Za generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce:

FRANCIS MAUPAIN v. r.

právny poradca Medzinárodného úradu práce

K oznámeniu č. 16/2010 Z. z.

CONVENTION 135

Convention of the International Labour Organisation concerning Protection and Facilities to be Afforded to Workers' Representatives in the Undertaking No. 135 of the year 1971

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-sixth Session on 2 June 1971, and

Noting the terms of the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, which provides for protection of workers against acts of anti-union discrimination in respect of their employment, and

Considering that it is desirable to supplement these terms with respect to workers' representatives, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to protection and facilities afforded to workers' representatives in the undertaking, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-one the following Convention, which may be cited as the Workers' Representatives Convention, 1971:

Article 1

Workers' representatives in the undertaking shall enjoy effective protection against any act prejudicial to them, including dismissal, based on their status or activities as a workers' representative or on union membership or participation in union activities, in so far as they act in conformity with existing laws or collective agreements or other jointly agreed arrangements.

Article 2

1. Such facilities in the undertaking shall be afforded to workers' representatives as may be appropriate in order to enable them to carry out their functions promptly and efficiently.

2. In this connection account shall be taken of the characteristics of the industrial relations system of the country and the needs, size and capabilities of the undertaking concerned.

3. The granting of such facilities shall not impair the efficient operation of the undertaking concerned.

Article 3

For the purpose of this Convention the term "workers' representatives" means persons who are recognised as such under national law or practice, whether they are –

(a) trade union representatives, namely, representatives designated or elected by trade unions or by the members of such unions; or
(b) elected representatives, namely, representatives who are freely elected by the workers of the undertaking in accordance with provisions of national laws or regulations or of collective agreements and whose functions do not include activities which are recognised as the exclusive prerogative of trade unions in the country concerned.

Article 4

National laws or regulations, collective agreements, arbitration awards or court decisions may determine the type or types of workers' representatives which shall be entitled to the protection and facilities provided for in this Convention.

Article 5

Where there exist in the same undertaking both trade union representatives and elected representatives, appropriate measures shall be taken, wherever necessary, to ensure that the existence of elected representatives is not used to undermine the position of the trade unions concerned or their representatives and to encourage co-operation on all relevant matters between the elected representatives and the trade unions concerned and their representatives.

Article 6

Effect may be given to this Convention through national laws or regulations or collective agreements, or in any other manner consistent with national practice.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso iure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Fifty-sixth Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-third day of June 1971.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this thirties day of June 1971:

The President of the Conference

PIERRE WALINE

The Director-General of the International Labour Office

WILFRED JENKS

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Certified true and complete copy,

for the Director-General of the International Labour Office:

FRANCIS MAUPAIN s. m.

Legal Adviser

of the International Labour Office

1) Anglický text tohto dohovoru používa výraz „worker“ – „pracovník“, „workers“ – „pracovníci“. Zákonník práce – zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov používa výraz „zamestnanec“, „zamestnanci“ a nepoužíva výraz „pracovník“, „pracovníci“. Na základe prijatých záverov výboru pre pracovný pomer na 91. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce v júni 2003 v Ženeve sa uvádza okrem iného v 1. odseku – výraz „zamestnanec“ je právny výraz označujúci osobu, ktorá je zmluvnou stranou určitého druhu právneho vzťahu, ktorý sa bežne označuje ako pracovný pomer. Výraz „pracovník“ je širší výraz, ktorý sa môže aplikovať na akéhokoľvek pracovníka, bez ohľadu na to, či je, alebo nie je zamestnancom.

2) V praxi Medzinárodnej organizácie práce sa vo väčšine prípadov popri úplnom názve dohovoru používa aj jeho skrátený názov.

3) Členské štáty Medzinárodnej organizácie práce.

4) Z moci dohovoru – ako vyplýva zo samotného dohovoru.

5) V praxi Medzinárodnej organizácie práce sa popri názve „Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce“ používa aj skrátený názov „Medzinárodná konferencia práce“.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.